

og navnlig saaledes, at der sikres ham Arbejde hele Vinteren igennem. Det kan umulig være saaledes, som det ærede Medlem paafod, men naar der sikres Arbejderne Arbejde mellem Hø høsten og Sæd høsten, maa de og kunde de jo ogsaa nøjes med en Dagløn, som hvis man vilde regne den gennem hele Aaret maaste kun blev 400 Kr., skønt jeg ikke en Gang tror dette, men som Aarsløn i det hele er det et ganske fejlt Beløb, det ærede Medlem har opgivet. Jeg vil tilstaa, at hvis det var saaledes, at Statens Skovarbejdere kun kunde tjene 400 Kr. om Aaret, vilde der være et saadant Misforhold til Stede, at jeg vil slutte mig til det ærede Medlem og opfordre den højtærede Finansminister til at tage Sagen under nærmere Overvejelse, men naar det faktisk er saaledes, at alle de Bedrifter, der maa siges at være stillede lige med Skovene, nemlig kun at behøve Arbejdere til visse Tider af Aaret, maa give langt højere Dagløn, giver det sig af sig selv, at det er ganske umuligt, at det kan forholde sig saa. Det ærede Medlem ved, at der er visse Bedrifter, som supplerer hinanden, nemlig Skovdriften om Vinteren og f. Eks. Teglværkerne om Sommeren, og dem er der mange af i det nordlige Sjælland. Der have disse Folk en Løn af fra 15—17 til 18 Kr. om Ugen, og saa have de Skovarbejde om Vinteren. Jeg tror, at der er saa Daglejere, som virkelig ere bedre stillede, end netop de Daglejere i det nordlige Sjælland, som have disse to Slags Arbejder gaende, nemlig ved Skovdriften om Vinteren og ved Teglværkerne om Sommeren. Og det er ogsaa givet, at de fremmede Arbejdere, som komme herover, og som levere en Del af Kontingentet til Teglværker o. lign. her, medens de om Vinteren ere beskæftigede oppe ved Smaalandskovene, rejse hjem med 150—200 Kr. i Lommen som Sommerfortjeneste, og derefter have fast Skovarbejde om Vinteren. Naar der saa, som den højtærede Finansminister ogsaa fremhævede, er sikret disse Arbejderes Familie en fri Bolig eller Bolig til lav Leje, og de kunne have en Ko paa Græs i Skovene, følger deraf, at deres Stilling er langt gunstigere, end det ærede Medlem fremstillede den, og det er let forklarligt, som den højtærede Finansminister har oplyst, at de Bladser ere meget søgte. Jeg skal med største Beredvillighed, saa snart det ærede Medlem vil paapege virkelige Ubilligheder, der finder Sted for den Klasse Arbejdere, være hans varme hundsfordante til at søge dem afhjulpne. Men det Grundlag, det ærede Medlem vil bygge paa, forekommer mig rigtignok at være altfor løst. Jeg vil slutte

med at bemærke, at naar man vil lovgive om den Slags Ting f. Eks. paa Finansloven, kan man dog ikke gøre det saa løst, at man sætter ganske i Almindelighed: „Understøttelser til Børn 60 Kr.“ Man ved slet ikke, hvad det er for Børn, man ved ikke, hvilken Alder de skulle have, om det skal være ægte eller uegte Børn, om Understøttelsen kun skal gives i Tilfælde af Dødsfald — det maatte det dog vel være — der staar kun ganske i Almindelighed: „Understøttelser til Børn 60 Kr.“ Jeg tror ikke, det ærede Medlem tilstrækkelig har gennemarbejdet disse Forhold.

Neergaard: Jeg vil kun gøre den lille Bemærkning til den ærede Ordfører (C. Hage), at jeg tror i mit første Foredrag fuldbigt at have paavist, at det vilde stude Udsigterne for de store Skatteløves Gennemførelse, hvis vi vedtog at stille dette Forslag her. Hovedsagen er den, at det let vil vække den Tanke, at man her misrivalde paa disse Loves Gennemførelse, idet man foretager et Skridt, som ganske sikkert kun kan fjerne Udsigten, nemlig at faste en Del deraf ind som Konfliktspørgsmaal paa Finansloven. Jeg skal tilføje, at naar man staar saaledes, at selve Finansministeren ganske afgjort afviser Sagen, og Ordføreren for Forslagsstillerne allerede paa dette Stadium behøver ikke at ville fastholde sit Forslag, saafremt det møder Modstand i Landstinget, forekommer det mig at være saa ganske øjensynligt, at der ud af dette kun kan komme en Demonstration, som ikke kan gavne til nogen Side, men som vel kan tænkes at gøre Skade, saa at jeg for mit Vedkommende kun er bleven bestræket i Modstanden mod Forslaget.

M. Klausen: Der blev fra den ærede Ordførers Side udtalt, at mine Forslag savnede et finansielt Grundlag. Det skal jeg ganske vist indrømme, for saa vidt som man ikke nøjagtig kan sige, hvor mange Kroner og Dorer, det drejer sig om. Skylden derfor er ikke min, men jeg tror dog, at helt hen i Blinde er Forslaget ikke stillet. Jeg tror alligevel, at med de 500,000 Kr., der ere foreslaaet bevilgede, vilde man være paa den sikre Side. Den ærede Ordfører maa jo huske, at det kun er $\frac{1}{5}$ af det Beløb, som det egentlig vilde komme til at dreje sig om, idet det fra min Side er foreslaaet, at Udbetalingen skalde ske i Løbet af de kommende 5 første Finansaar. Jeg tror, at hvis Staten forøgede sin Arbejdsløn med $\frac{1}{2}$ Million Kr., vilde den være i Stand til at yde den Løn, der her er Tale om.